

Waarom ik nog geloof

Wat vooraf ging

Als kind misdienaar geweest, jeugdleider bij de Chiro, als jongvolwassene meegedraaid als vormselcatechist, later lector en vrijwilliger voor Broederlijk delen/Welzijnszorg, op het werk werd ik lid van de pastorale raad.

Mijn drijfveer

De bijbel is steeds mijn inspiratiebron geweest. Twee vragen hielden en houden me bezig:

Wat is de boodschap van dit verhaal?

Wat betekent dat nu voor mij in deze tijd?

Hierop antwoorden erop bleek, en blijkt nog steeds, een lastige zoektocht te zijn.

Meestal ging (gaat) de exegese niet verder dan trachten de juiste vertaling uit het Grieks of Hebreeuws te reconstrueren. Er werd (wordt) verkondigd dat men de verhalen niet geschiedkundig of letterlijk moest nemen...

Maar hoe dan wel? Ik bleef (blijf) op mijn honger zitten.

Vaticaanum II

Met Paus Johannes XXIII ging er een golf van hoop en energie door de kerk.

Overall doken jongerengroepen op die eigen vieringen opstelden en het geloof in gespreksgroepen ter sprake brachten. De theologische academie in het Theologisch en Pastoraal Centrum op zondagvoormiddag trok een volle aula met belangstellende leken die hun geloof wilden verdiepen. Gerenommeerde sprekers als Ed. Schillebeeckx en J. Van der Veken kwamen er spreken.

Lang duurde dit alles niet want conservatieve krachten riepen een halt toe aan alle vernieuwingen.

Want zij bleven vastzitten in het oude dualistische denkkader; hun wereldbeeld, mensbeeld en hun Godsbeeld bleven Middeleeuws al beweerden zij dat ze de Moderniteit verwerkt hadden. De kerk sprak niet de taal van de moderne mens die dank zij de moderne wetenschappen tot heel andere inzichten kwam.

De kerkleiding slaagde er niet in de blijde boodschap eigentijds te vertalen. Dit werd pijnlijk duidelijk toen het Latijn door de volkstaal werd vervangen. De achterhaalde opvattingen werden in de nieuwe eucharistieteksten gewoon behouden.

Met de jaren heb ik veel leeftijdsgenoten teleurgesteld zien afhaken. De kerk had hen niets meer te bieden.

En toch

Ondanks alles leefde en leeft er in mij de nood aan spiritualiteit, naar diepgang en gaat mijn zoektocht verder.

God kom ik via twee wegen tegen. Er zijn de warme ontmoetingen met eenvoudige, ongeletterde maar oh zo wijze en goede mensen die iets van Hem doen oplichten. Zij dragen hun hart op de juiste plaats, zij leven vanuit een innerlijk weten, een innerlijk contact met de Goddelijke kern die in ieder van ons aanwezig is.

Is dit voor vele mensen voldoende niet voor mij echter. Ik wil God ook kennen met mijn verstand.

De geloofsbelijdenis van Nicea die nu officieel in alle kerken moet gebruikt worden, krijg ik niet meer over mijn lippen. Mijn brein weigert deze formulering nog te aanvaarden.

Gelukkig wordt al gaande de weg gebaad.

Zo leerde ik het Bijbels Leerhuis van Motief kennen waar de Bijbel contextueel gelezen wordt. In de basisgroep Het Veer kwam ik terecht in een levende geloofsgemeenschap die eigentijds en dicht bij het leven ons geloof viert.

Bezield Verband

Van Bezield Verband verwacht ik dat ze al de gemeenschappen en organisaties die tastend, zoekend, al doende en vierend Hem ter sprake brengen met elkaar in contact brengt en also bemoedigend en inspirerend werkt.

Maar ook dat ze inhoud aanbrengt voor zoekende mensen als ik.

Eric Stoffelen